

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114209827
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3114209827.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci žalobkyne M. M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, E., štátnej občanke SR, právne zastúpenej JUDr. Petrom Žilinčíkom, advokátom, so sídlom R. I XX/XXX, V. G. Z., proti žalovanému T. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, E., štátnemu občanovi SR, v konaní o vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

I. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán súd do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje:

- Nehnuteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XXXX postavený na pozemku parc. KNC č. XXXX/XX, pozemok parc. KNC č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 117 m², pozemok parc. KNC č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 659 m² a pozemok parc. KNC č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 340 m², zapísané na L V č. XXXX pre k. ú. E., v hodnote XXX.XXX Eur.

- Hnuteľné veci, a to elipsový stôl rozťahovací v hodnote 100 Eur, stoličky 4 čalúnené v hodnote 50 Eur, Gorenje chladnička s mrazničkou v hodnote 50 Eur a automatická práčka v hodnote 280 Eur.

II. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán súd do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje hnuteľné veci, a to obývačková zostava Paladio v hodnote 200 Eur, sedacia súprava rohová + 1 v hodnote 200 Eur, 2 ks plyšové koberce v hodnote 150 Eur, kuchynská rohová linka 12 ks v hodnote 200 Eur, plynový sporák v hodnote 50 Eur, mikrovlnná rúra Moulinex v hodnote 50 Eur, predsieňová zostava v hodnote 100 Eur, kúpeľňová zostava v hodnote 160 Eur, dvojlôžková posteľ rozkladacia, zrkadlá v hodnote 50 Eur, koženka polohovateľná v hodnote 250 Eur, kuchynská rohová lavica v hodnote 50 Eur, dvojlôžková posteľ buk v hodnote 300 Eur, mraziaci box v hodnote 150 Eur, kosačka v hodnote 100 Eur, osobné motorové vozidlo zn. Fiat Doblo v hodnote 350 Eur.

III. Na vyrovnanie podielov je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému sumu 36.975,52 Eur, a to najneskôr do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobkyňa má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

V. Štát má proti žalovanému nárok na náhradu štátom hrađených trov znaleckého dokazovania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa obrátila na súd so žalobou na vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva strán, pretože dohoda so žalovaným v tomto smere nie je možná, keďže žalovaný sa k návrhu žalobkyne na

vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva nevyjadril. V žalobe uviedla, že so žalovaným uzavrela manželstvo dňa 30.3.1985 a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/29/2011 zo dňa 28.6.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.8.2011. Počas trvania manželstva nadobudli strany nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. E. a hnutelné veci v zostatkovej hodnote tak ako sú uvedené vo výrokoch I. II. tohto rozsudku a nadobudli aj osobné motorové vozidlo zn. Seat Toledo v roku 1998 za 180.000 Sk. Do svojho výlučného vlastníctva navrhla žalobkyňa prikázať nehnuteľnosti a hnutelné veci uvedené vo výroku I. rozsudku a ostatné hnutelné veci uvedené vo výroku II rozsudku navrhla žalobkyňa prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, s tým, že žalobkyňa bude povinná na vyrovnanie podielov žalovanému zaplatiť sumu stanovenú súdom, a to najneskôr do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Súd vo veci vykonal pojednávania v dňoch 3.6.2015, 16.11.2016, 13.1.2017, pričom na poslednom pojednávaní vo veci rozhodol v neprítomnosti žalovaného. Na nariadené termíny pojednávania boli strany riadne a včas predvolané. Predvolanie na posledné dve pojednávania súd doručoval žalovanému podľa § 106 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) na adresu jeho trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov SR, s tým, že žalovaný predvolanie neprevzal, a písomnosť sa považuje podľa § 111 ods. 3 CSP za doručenú v deň jej vrátenia súdu, aj keď sa o zásielke adresát nedozvie. CSP vychádza z princípu zodpovednosti občana za správnosť údajov, ktoré nahlásil v evidencii obyvateľov. Predvolanie na pojednávanie konané dňa 13.1.2017 neprevzal žalovaný ani z adresy rodinného domu strán sporu. Žalovaný neprítomnosť neospravedlnil, nežiadal odročiť pojednávanie.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovaného, svedkyne Q. C., oboznámením obsahu spisu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 27C/29/2011, najmä rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/29/2011-36 zo dňa 28.6.2011, výpisov z LV č. XXXX k.ú. E. zo dňa 6.5.2014, 23.4.2015, 15.11.2016, návrhu dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 13.3.2014, návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 9.6.2014, a jeho príloh, fotokópie listu vlastníctva č. XXXX k.ú. E., prehľadu príjmov a výdavkov, potvrdení o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby, exekučných výziev, exekučných titulov, návrhov na začatie súdneho konania za obdobie od roku 1999 do 2011, podania žalobkyne zo dňa 10.6.2015, kópie katastrálnej mapy, znaleckého posudku č. 4/2016 zo dňa 4.4.2016, vyjadrenia žalobkyne k znaleckému posudku zo dňa 10.5.2016, výpisov z účtov žalobkyne od roku 1998 do roku 2002, od roku 2005 do roku 2012, mzdového listu žalobkyne za rok 2011, dokladu o príjme žalobkyne a zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Z obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C 29/2011 súd zistil, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 30.3.1985 v Trenčíne s tým, že manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom č.k. 27C/29/2011-36 zo dňa 28.6.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.8.2011. V rozvodovom konaní žalobkyňa uvádzala, že pred 15 rokmi začal žalovaný v nadmernej miere požívať alkohol, kvôli čomu mu bol viackrát odobratý vodičský preukaz, svoj čas nevenoval rodine, začal sa správať agresívne voči žalobkyňi, vyhrážal sa jej zabitím, dokonca ju aj fyzicky napadol. Žalovaný uvedené tvrdenia žalobkyne poprel. Z dôvodu dlhotrvajúcich nezhôd, ktoré neboli manželia schopní vyriešiť, v dôsledku čoho sa vzájomne odcudzili a manželstvo sa stalo nefunkčné, súd manželstvo účastníkov rozviedol.

6. Navrhovateľka sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 9.6.2014 domáhala, aby súd zakázal žalovanému vstupovať do ich spoločného rodinného domu súp. č. XXXX k.ú. E. do právoplatného skončenia tohto konania. V návrhu uviedla, že už počas trvania manželstva sa k nej žalovaný správal agresívne, musela sa pred ním zamykať v izbe, a políciu neprivolala, pretože sa hanbila za túto situáciu. Aj po rozvode manželstva však žalovaný v nadmernej miere užíva alkoholické nápoje a v stave opitosti býva agresívny, vyhráža sa žalobkyňi zabitím. Žalobkyňa sa mu v dome vyhýba. Dňa 24.5.2014 ani prítomnosť dcéry strán sporu nezabránila fyzickému napadnutiu žalobkyne zo strany opitého žalovaného, ktorý žalobkyňu držal pod krkom a vyhrážal sa jej zabitím a žalobkyňu pustil až po tom ako zasiahla ich dcéra. Žalobkyňa musela privolať políciu, ktorá žalovaného odvieďa a bolo podané na žalovaného oznámenie. Správanie sa žalovaného sa nezmenilo ani po privolaní policajnej hliadky, keďže naďalej požíva alkohol a vyhráža sa žalobkyňi, že sa jej pomstí. Žalobkyňa nemá kam odísť, aby sa pred jeho útokmi ubránila.

7. Z potvrdenia Obvodného oddelenia PZ v Trenčíne zo dňa 24.5.2014 vyplýva, že žalobkyňa podala dňa 24.5.2014 na žalovaného oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

8. Žalobkyňa predložila prehľad príjmov a výdavkov strán, pričom vyčíslila za roky 1998 až 2002 a 2005 až 2012 svoje príjmy na sumu 102.256 Eur, svoje výdavky na sumu 35.510,05 Eur. Za roky 1999, 2002 až 2011 vyčíslila príjmy žalovaného na sumu 42.046,70 Eur a exekúcie žalovaného na sumu 48.949,88 Eur.

9. Z predložených výpisov z bežného účtu žalobkyne za roky 1998 až 2002, od 2005 do 2011 bolo zistené, že z tohto účtu žalobkyňa pravidelne hradila stravné do školy pre každú z dcér po 340 Sk mesačne v roku 1998, po 380 Sk mesačne v rokoch 1999, 2000, po 460 Sk mesačne od februára 2001, životné poisťky v prospech oboch dcér po 510 Sk/16,93 Eur mesačne od januára 2005, preddavkové platby za dodávku elektrickej energie do domu od roku 1998 v rôznych sumách od 420 Sk do 1.060 Sk mesačne, resp. 38,15 Eur mesačne od januára 2009, od marca 2010 po 40,86 eur mesačne, vrátane vyfakturovaných nedoplatkov, preddavkové platby za dodávku elektrickej energie do bytu od roku 1998, ako aj nájomné za byt strán v sume 2.328 Sk mesačne od mája 1999 do júla 2001, v sume 1.597 Sk mesačne do decembra 2002, preddavkové platby za dodávku plynu do domu od roku 1998 po 500 Sk mesačne, od januára 2001 po 1.035 Sk mesačne, od marca 2001 po 1.349,50 Sk mesačne, od januára 2002 po 1.225 Sk mesačne, až do decembra 2002, od januára 2005 poplatky za internet a mobilné telefóny spoločnosti Orange v rôznych mesačných sumách, od novembra 2011 poplatky Slovak Telekom, a.s.. Z výpisov z účtu žalobkyne vyplývajú aj opakované nákupy v potravinách, v obchodoch s oblečením, domácich potrebách, nákupy pohonných hmôt, liekov. Na účet žalobkyne bola poukazovaná mesačne mzda od P. B. M. od roku 1998 do roku 2002, od januára 2005 do januára 2008 mesačná mzda od Krajského športového centra Trenčín, od novembra 2006 do decembra 2007 mesačná mzda od Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., v máji 2007 mzda od Union, a.s., v októbri 2007 a novembri 2007 mzda od Nosluš s.r.o., od januára 2008 mesačná mzda od Slovzink, a.s.. Žalobkyni boli na jej bežný účet vyplácané aj prídavky na deti, dávky v nezamestnanosti v období, kedy bola nezamestnaná. Podľa dokladu o príjme vystavenom Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. dňa 16.5.2007 dosiahla žalobkyňa u tohto zamestnávateľa od 1.11.2006 do 31.12.2006 príjem vo výške 18.656 Sk. Podľa mzdového listu vystaveného SlovZink, a.s. žalobkyňa preto tohto zamestnávateľa pracovala od 1.1.2008 do 31.3.2013 a dosiahla zo zamestnania za rok 2011 čistý príjem spolu v sume 12.508,70 Eur, a to za 1/2011 v sume 1.210,56 Eur, za 2/2011 v sume 995,76 Eur, za 3/2011 v sume 1.065,60 eur, za 4/2011 v sume 1.093,70 eur, za 5/2011 v sume 998,75 eur, za 6/2011 v sume 1.003,63 Eur, za 7/2011 v sume 998,30 eur, za 8/2011 v sume 1.013,24 eur, za 9/2011 v sume 1.004,27 Eur, za 10/2011 v sume 994, 71 eur, za 11/2011 v sume 1.001,54 eur, za 12/2011 v sume 1.128,64 eur.

10. Z potvrdení o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby bolo zistené, že žalovaný vykázal za rok 1999 základ dane v sume 176.773 Sk/5.867,70 Eur a daň vo výške 14.325 Sk/475,50 Eur, za rok 2001 základ dane v sume 140.445 Sk/4.661,92 Eur a daň vo výške 9.456 Sk/313,88 Eur, za rok 2002 základ dane v sume 162.873 Sk/5.406,39 Eur a daň vo výške 9.100 Sk/302,06 Eur, za rok 2003 základ dane v sume 138.914 Sk/4.611,10 Eur a daň vo výške 6.650 Sk/ 220,74 Eur, za rok 2004 základ dane v sume 137.557 Sk/4.566,06 Eur a daň vo výške 1.177 Sk/39,07 Eur, za rok 2005 základ dane v sume 97.621 Sk/3.240,42 Eur a daň vo výške 1.840 Sk/61,08 Eur, za rok 2006 základ dane v sume 95.371 Sk/3.165,74 Eur a daň vo výške 865 Sk/28,71 Eur, za rok 2010 základ dane v sume 5.206 Eur a daň vo výške 224,25 Eur, za rok 2011 základ dane v sume 4.167,68 Eur a daň vo výške 115,60 Eur.

11. Sociálna poisťovňa, pobočka Trenčín rozhodnutím č. 703-562-4105-2002 zo dňa 22.1.2002 predpísala žalovanému podnikajúcemu pod obchodným menom T. B. C. A. poisťné na nemocenské poistenie za obdobie od 5/1998 do 6/2001 v sume 12.681 Sk, poisťné na dôchodkové zabezpečenie za obdobie od 5/1998 do 6/2001 v sume 72.799 Sk, t.j. spolu 85.480 Sk. Poľnohospodárske družstvo E. - A. vyzvalo žalovaného k potvrdeniu pohľadávok družstva voči žalovanému podnikajúcemu pod obchodným menom T. B. C. A. titulom nájomného a elektrickej energie ku dňu 31.12.2001 v celkovej výške 101.630,60 Sk/3.373,52 Eur. Daňový úrad Trenčín vydal dňa 7.1.2002 osem rozhodnutí č. 645/2100/1445/02/čer, 645/2100/1459/02/čer, 645/2100/1463/02/čer, 645/2100/1476/02/čer, 645/2100/1478/02/čer, 645/2100/1480/02/čer, 645/2100/1487/02/čer, 645/2100/1505/02/čer a každým z nich uložil žalovanému pokutu po 2.000 Sk z dôvodu, že žalovaný podal oneskorene daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia 1., 3., 4. štvrťrok 1999, 1., 2., 3., 4. štvrťrok 2000, 1. štvrťrok 2001. Sociálna poisťovňa, pobočka Trenčín výzvou zo dňa 12.11.2004 vyzvala žalovaného ako samostatne zárobkovo činnú osobu, aby uhradil neodvedené poisťné na nemocenské

poistenie, na starobné poistenie, invalidné poistenie, poistné do rezervného fondu za obdobie január 2004 až jún 2004, t.j. 2.230 Sk x 6, spolu v sume 13.380 Sk /444,13 Eur. Z výňatku upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. EX 88/2005 vyplýva, že súdny exekútor M.. Z. C. , M. upovedomil žalovaného podnikajúceho pod obchodným menom T.. B. C. A., že proti nemu začalo exekučné konanie v prospech oprávneného Sociálnej poisťovne, na základe rozhodnutia oprávneného č. 700-0840127004-GC04/04 zo dňa 21.12.2004 za účelom vymoženía pohľadávky 13.326 Sk s tým, že predbežné trovy exekúcie boli vyčíslené na 4.260 Sk. Menovaný súdny exekútor upovedomením sp. zn. EX 27/2004 upovedomil žalovaného ako živnostníka, že proti nemu začalo exekučné konanie v prospech oprávneného Sociálnej poisťovne, na základe rozhodnutia oprávneného č. 700-1159-4105/03-5 zo dňa 30.7.2003 za účelom vymoženía pohľadávky 68.472 Sk s tým, že predbežné trovy exekúcie boli vyčíslené na 19.200 Sk a súdny exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť. O. družstvo E. - A. vyzvalo žalovaného podnikajúceho pod obchodným menom T.. B. C. A. k potvrdeniu pohľadávok družstva voči žalovanému ako podnikateľovi ku dňu 31.12.2005 v celkovej výške 247.609,50 Sk/8.219,13 Eur. Dňa 19.10.2006 bola na Okresný súd Trenčín doručená žaloba na vydanie platobného rozkazu vo veci žalobcu BSP L. O., a.s. K. proti žalovanému o zaplatenie sumy 790 Sk titulom neuhradených koncesionárskych poplatkov. Okresný súd Trenčín vydal dňa 27.11.2007 platobný rozkaz č.k. 54Ro/826/2006-33 , ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi Slovak Telekom, a.s. sumu 5.263 Sk a nahradiť trovy súdneho konania. Z upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. EX 102/2007 vyplýva, že súdny exekútor B.. T. Z. I., M. upovedomil žalovaného podnikajúceho pod obchodným menom T.. B. C. A., že proti nemu začalo exekučné konanie v prospech oprávneného Messer Tatragas, spo. s.r.o., Bratislava, na základe platobného rozkazu Okresného súdu Trenčín č.k. 39Rob/590/2005-45 zo dňa 29.5.2006 za účelom vymoženía pohľadávky 11.040,10 Sk. trov súdneho konania 595,020 Sk, 550 Sk a predbežných trov exekúcie 1.811,80 Sk. Splnomocnený zástupca O. družstva E. - A. vyzval listom zo dňa 14.4.2008 žalovaného podnikajúceho pod obchodným menom T.. B. C. A. na okamžité vyplatenie splatných pohľadávok družstva za nájom a energie ku dňu 7.4.2008 v celkovej výške 362.592,50 Sk/12.035,87 Eur. Na základe zmluvy č. 005342 vznikli žalovanému podnikajúcemu pod obchodným menom T.. B. C. A. neuhradené dlhy, ktorých zaplatenia sa domáhal veriteľ SIAD Slovakia, spol. s r.o. žalobou zo dňa 22.12.2008 na sumu 419,85 Eur s príslušenstvom a žalobou zo dňa 12.5.2009 na sumu 609,55 Eur s príslušenstvom. Okresný súd Trenčín vydal dňa 18.11.2009 platobný rozkaz č.k. 54Ro/682/2009-8 , ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi E. K.- N., G. K. sumu 587,38 Eur s úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy súdneho konania v sume 35 Eur. Splnomocnený zástupca SIAD Slovakia, spol. s r.o. výzvou zo dňa 7.7.2010 vyzval žalovaného podnikajúceho pod obchodným menom T.. B. C. A. na úhradu faktúr po lehote splatnosti v sume 1.000,46 Eur. Sociálna poisťovňa , pobočka Trenčín výzvou zo dňa 10.8.2010 vyzvala žalovaného ako samostatne zárobkovo činnú osobu, aby uhradil neodvedené poistné na nemocenské poistenie, na starobné poistenie, invalidné poistenie, poistné do rezervného fondu za obdobie január 2010 až jún 2010, t.j. 96,90 Eur x 6, spolu v sume 581,40 Eur, do 10 dní od doručenia výzvy. Na zaplatenie tejto pohľadávky v sume 581,40 eur bol žalovaný opätovne vyzvaný spol. GENERAL FACTORING, a.s. výzvou zo dňa 8.2.2011. Sociálna poisťovňa , pobočka Trenčín výzvou zo dňa 7.6.2011 vyzvala žalovaného ako samostatne zárobkovo činnú osobu, aby uhradil neodvedené poistné na nemocenské poistenie, na starobné poistenie, invalidné poistenie, poistné do rezervného fondu za obdobie január 2011 až apríl 2011 (109,07 Eur x 4), spolu v sume 436,28 Eur, do 10 dní od doručenia výzvy. Spol. Slovenská konsolidačná, a.s. výzvou zo dňa 7.2.2011 vyzvala žalovaného, aby do 15 dní od doručenia výzvy uhradil pohľadávku v sume 60 Eur, ktorá bola postúpená zo strany Krajského riaditeľstva PZ v Nitre v zmysle § 88b ods. 2 až 5 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Žalobca STELIT, s.r.o., Trenčín uplatnil proti žalovanému podnikajúcemu pod obchodným menom T.. B. C. A. na Okresnom súde Trenčín nárok na zaplatenie pohľadávky v sume 270,80 Eur a to z dôvodu riadne neuhradenej faktúry zo dňa 21.6.2011 vystavenej za dodaný tovar.

12. Z internetových výpisov z LV č. XXXX k.ú. E. a fotokópie LV č. XXXX k.ú. E. bolo zistené, že strany sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu súp. č. XXXX postaveného na pozemku parc. KNC č. XXXX/XX, pozemku parc. KNC č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 117 m², pozemku parc. KNC č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 659 m² a pozemku parc. KNC č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 340 m². Nehnuteľnosti nadobudli strany na základe kúpnej zmluvy a výstavby domu počas trvania manželstva. V časti C boli zapísané na nehnuteľnostiach ťarchy, a to v roku 2005 pod Z 5029/05 exekučné záložné právo zriadené exekučným príkazom EX 27/2004 súdneho exekútora M.. Z. C. v prospech oprávneného Sociálnej poisťovne , v roku 2006 pod Z 5251/05, 5252/05 dva exekučné príkazy pod sp. zn. EX 87/05, EX 88/05 súdneho

exekútora M.. Z. C., v roku 2010 pod Z 2343/10 exekučné záložné právo zriadené exekučným príkazom sp. zn. EX 1417/2009 súdneho exekútora M.. B. W. v prospech oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o. Bratislava proti povinnému žalovanému, v roku 2012 pod Z 3825/12, Z 6020/12 exekučné záložné právo zriadené exekučným príkazom sp. zn. EX 448/2012 súdneho exekútora M.. B. O. v prospech oprávneného Sociálna poisťovňa, v roku 2013 pod Z 1196/13, Z 1500/13 exekučné záložné práva zriadené exekučnými príkazmi sp. zn. EX 1629/2012, sp. zn. EX 527/13 súdneho exekútora M.. B. O. v prospech oprávneného Sociálna poisťovňa, v roku 2014 pod Z 191/14, Z 668/14 exekučné záložné práva zriadené exekučnými príkazmi sp. zn. EX 862/2013, sp. zn. EX 1098/2013 súdneho exekútora M.. B. O. v prospech oprávneného Sociálna poisťovňa. Uvedené exekučné záložné práva boli v zmysle výpisu z LV č. XXXX k.ú. E. ku dňu 15.11.2016 už zrušené, a pod Z 6102/16 bolo zapísané nové exekučné záložné právo zriadené exekučným príkazom sp. zn. EX 1527/2016 súdneho exekútora B.. T. B. Z. v prospech oprávneného Sociálna poisťovňa a pod P 625/16 bola zapísaná poznámka - rozhodnutie Daňového úradu v Trenčíne č. 104153859/2016 o zriadení záložného práva na predmetné nehnuteľnosti.

13. Súdom ustanovená znalkyňa z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností T.. K. T. po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a vykonaní miestneho šetrenia za použitia metódy polohovej diferenciacie v znaleckom posudku č. 4/2016 zo dňa 4.4.2016 stanovila všeobecnú hodnotu rodinného domu súp. č. XXXX postaveného na pozemku parc. KNC č. XXXX/XX, pozemku parc. KNC č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 117 m², pozemku parc. KNC č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 659 m² a pozemku parc. KNC č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 340 m², zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. Trenčín na 155.000 Eur.

14. Na pojednávaní právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa žiada, aby pri vyporiadaní BSM účastníkov bol v jej prospech priznaný podiel 3/4 a v prospech žalovaného podiel 1/4, čo zdôvodňoval tým, že od roku 1998 náklady na vedenie domácnosti strán sporu, na údržbu domu ako aj náklady spojené s výchovou a starostlivosťou o deti uhrádzala výlučne žalobkyňa, ktorá sa teda významnou mierou pričinila o udržanie spoločného majetku účastníkov, aby neprišli o ich majetok, na ktorom boli zriadené exekučné záložné práva z dôvodu dlhov žalovaného z jeho podnikateľskej činnosti. Objem exekúcií vedených proti žalovanému bol vyšší než jeho celkový príjem za posudzované obdobie, preto nebolo v objektívnych možnostiach žalovaného podieľať sa na starostlivosti o domácnosť a úhradách nákladov na domácnosť.

15. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že rodinný dom strany postavili v roku 1989, stavba bola financovaná v sume 150.000 Sk zo štátneho fondu rozvoja bývania, 100.000 Sk strany získali z úveru, 20.000 Sk bolo vyplatené ako príspevok zo štátu za skolaudovanie domu, a zvyšnú časť uhradili z ušetrných prostriedkov, každá zo strán mala asi po 10.000 Sk. Hnuteľné veci, ktoré sú predmetom BSM sa nachádzajú v rodinnom dome a užívajú ich obidve strany sporu. Z týchto vecí žalobkyňa sama výlučne neužíva žiadnu, vozidlo Fiat Doblo užíva výlučne žalovaný. Vozidlo Seat Toledo je už staré, bolo zakúpené v roku 1998, a toto vozidlo si vzal žalovaný na dielňu, používal ho on. Zostatkovú cenu dvojložkovej rozkladacej postele a zrkadla odhadla žalobkyňa na 50 Eur. Žalobkyňa navrhuje podiel 3/4 v jej prospech a podiel 1/4 v prospech žalovaného z toho dôvodu, že žalobkyňa sa pričinila významnou mierou o udržanie ich majetku rodinného domu a pozemkov, pretože žalovaný mal z jeho podnikateľskej činnosti viacero dlhov, ktoré boli od neho vymáhané, exekúcie boli vedené už od roku 1995, zdokladovať vie žalobkyňa exekúcie vedené od roku 1998, keď doma mala prístup k účtovným dokladom žalovaného. Ďalej uviedla, že od roku 1998 žalovaný neprispieva do domácnosti, iba občas niekedy cez víkend spravil nákup potravín do domácnosti, ale zväčša peniaze míňal pre seba, pre svoje potreby, na nákup cigariet. Žalovaný dcéram nikdy nekúpil oblečenie, topánky, školské potreby, lieky, dokonca mu žalobkyňa musela kupovať oblečenie a aj topánky. V období rokov 1999-2011 celú nehnuteľnosť, jej prevádzku financovala sama žalobkyňa. Stalo sa, že strany pre neplatenie plynu odpojili od prívodu plynu, v roku 2010 bol rodinný dom odpojený asi pol roka. Poukázala i na to, že žalovaný v nadmernej miere požíval alkohol, a to v soboty aj nedele, pre alkohol mu bol odobratý aj vodičský preukaz. Po celú dobu trvania manželstva a aj po rozvode manželstva mali strany oddelené účty. Žalobkyňa hradila zo svojho účtu náklady na telekomunikačné služby ohľadom mobilných operátorov, išlo o mobilné telefóny žalobkyne a dcér ako aj o pevnú linku v dome, internet do domácnosti, ktorý využíval aj žalovaný. Z výpisov z účtu vyplýva, že žalobkyňa hradila obdivom dcéram životné poisťky, stravné na účet základnej a strednej školy. Žalobkyňa od roku 1998 až do roku 2005 hradila inkaso za byt, ktorý vlastnili strany sporu a ktorý predali v roku 2005. Žalobkyňa hradila zo svojho účtu náklady na elektrickú energiu a plyn do domu po celú dobu trvania manželstva, hradila aj poplatok za verejnoprávnu televíziu ako aj náklady na dodávku

vody, ktoré sa hradili štvrťročne. Žalobkyňa do roku 2002 hradila spoločný úver sporových strán, ktorý si vzali na stavbu domu, pričom žalovaný úver vôbec nesplácal. Občas prispel žalovaný na úhradu energií do domu, ak vznikol nedoplatok, ale to bol ojedinelý prípad. Zároveň hradila žalobkyňa dcéram oblečenie, školské potreby do školy ako aj lieky, pretože boli alergičky. Dom žiadala prikázať žalobkyňa do jej vlastníctva, pretože je presvedčená, že žalovaný dom neudrží, má nižší príjem než je suma jeho záväzkov, ktoré musí veriteľom uhrádzať, čo vyplýva aj z jeho daňových priznaní. Žalobkyňa bude schopná udržiavať rodinný dom. Žalovanému neustále chodia viaceré exekúcie z dôvodu jeho dlhov z podnikateľskej činnosti. Celková suma, ktorú vložila žalobkyňa do domácnosti za 14 rokov prevyšuje podiel žalovaného na spoločných nehnuteľnostiach. Žalobkyňa nevláda žiadnu nehnuteľnosť vhodnú na bývanie. U rodičov žalobkyne býva sestra žalobkyne s rodinou, a preto tam by žalobkyňa bývať nemohla. Žalobkyňa nemá na účte finančné prostriedky na vyplatenie žalovaného z jeho vyrovnacieho podielu, bola sa však informovať v banke a bol by jej poskytnutý hypotekárny úver do výšky 80.000 Eur, z ktorého by žalovaného vyplatila, s tým, že finančne by žalobkyne pomohla aj jej rodina. Po rozvoze manželstva sa žalobkyňa so žalovaným ústne dohodla, že on bude hradiť plyn do domu a žalobkyňa bude hradiť ostatné náklady, avšak žalovaný neuhrádzal pravidelne náklady na dodávku plynu a stalo sa, že ich od plynu aj odpojili. Naposledy boli odpojení od apríla 2016 do novembra 2016. Nedoplatok bol uhradený tak, že žalovaný dal 1.000 Eur a 250 Eur doplatila žalobkyňa. Keď boli odpojení od plynu, vznikli vyššie náklady na dodávku elektrickej energie do domu. Dom bol odpojený od dodávky plynu aj v roku 2015, keďže neboli uhradené zálohové platby zo strany žalovaného a tento nedoplatok musela uhradiť žalobkyňa spolu s dcérou. V súčasnej dobe býva v dome aj žalovaný, avšak strany spolu nekomunikujú, žalovaný chodí do domu až večer pod vplyvom alkoholu a je agresívny voči žalobkyne, a preto žalobkyňa požiadala dcéry, aby boli s ňou v dome prítomné, keď je v dome aj žalovaný. V dome bývajú aj plnoleté dcéry strán a pokiaľ v dome zostane bývať žalobkyňa, tak dcéry chcú zostať v dome bývať.

16. Žalovaný na pojednávaní navrhol, aby súd prikázal nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva strán s rovnakým podielom. Dom začal žalovaný stavať so žalobkyňou s tým, že tam budú spolu bývať, žalovaný nechce z neho odísť. Počas trvania manželstva žalovaný k domu dokúpil dva vedľajšie pozemky, peňažné prostriedky mal naštrené. Počas manželstva nemal žalovaný so žalobkyňou spoločnú kasu. K zostatkovej hodnote nehnuteľných vecí sa vyjadriť nevedel. Zoznam spoločných huteľných vecí, tak ako ich uviedla žalobkyňa v návrhu je správny a úplný a žalovaný súhlasil s ich zostatkovou hodnotou, tak ako ju uviedla žalobkyňa. Žalovaný súhlasil s tým, ako navrhla žalobkyňa vyporiadanie týchto huteľných vecí. Poukázal na to, že vozidlo Seat Toledo žalovaný predal asi pred desiatimi rokmi na súčiastky za kúpnu cenu asi 5.000 Sk až 6.000 Sk, a nevedel či kúpnu cenu použil pre potreby domácnosti. Žalovaný poprel, že by sa nestaral o domácnosť, že by sa nestaral o jej chod, pretože žalovaný hradil počas manželstva poplatky za plyn, vodu; mohlo sa stať, že niektoré platby uhradila žalobkyňa. Mali dohodu, že poplatky za elektrinu bude platiť žalobkyňa. Ku dňu jeho výsluchu poplatok za plyn zo strany žalovaného uhradený nebol. Žalovaný potvrdil, že bolo voči nemu vedených viacero exekučných konaní, a aj v súčasnosti sú vedené, hlavným veriteľ žalovaného je Sociálna poisťovňa. Keď sa žalovaný so žalobkyňou hádal a ona sa mu vyhrážala, že ho pripraví o dom, tak žalovaný uvedenú situáciu riešil tak, že zámerne neplatil odvody do Sociálnej poisťovne, aby bol predmetný dom blokovaný záložným právom v prospech Sociálnej poisťovne, aby ho žalobkyňa nemohla predať. Nie je však pravda, že by bol žalovaný exekvovaný pre pohľadávku v Sociálnej poisťovni až vo výške 360.000 Sk. Nemá vedomosť ani o tom, že by bola proti nemu vedená exekúcia Poľnohospodárskym družstvom Soblahov pre vymoženie pohľadávky 247.000 Sk. Žalovaný dlhuje sumu 1.700 Eur firme KLIMEX hutnícky materiál s.r.o. Trnava. Ďalej uviedol, že počas a aj po rozvoze manželstva žalovaný chodil nakupovať potraviny pre potreby domácnosti. Je pravda, že deťom veci nekupoval ale to bolo preto, lebo keď im niečo kúpil, tak mu bolo vytknuté, že sa im to nepáči. Žalovaný dával dcéram vreckové. Žalovaný zvykol zaviezť dcéry na predskúškové prípravné sedenia za účelom prijímacích pohovorov na vysokú školu, a následne aj na prijímacie pohovory na vysokú školu. Staršiu dcéru žalovaný vozil pravidelne cez pracovné dni na brigádu do rádia v Trenčíne a následne na vlak na železničnú stanicu v Trenčíne, keďže cestovala do školy. Poukázal na to, že žalobkyňa bola viac ako dvakrát počas manželstva nezamestnaná.

17. Žalobkyňa k tvrdeniam žalovaného uviedla, že je pravda, že žalovaný zaviezol dcéry na skúšky na vysokú školu. Počas celého štúdia dcéram však nijako neprispel, neplatil ani poplatky za internáty, poplatky za školu, cestové, pričom dcéry študovali v E. a v K.. Žiadala, aby súd zahrnul do masy BSM kúpnu cenu 5.000 Sk, za ktorú predal žalovaný motorové vozidlo zn. Seat Toledo.

18. Svedkyňa Q. C., dcéra sporových strán, ktorá býva spolu s rodičmi v rodinnom dome v Trenčíne, uviedla, že počas trvania manželstva sporových strán faktúry na úhradu nákladov za dodávku vody, plynu, elektrickej energie do rodinného domu uhrádzala väčšinou žalobkyňa. Žalovaný pristupoval k tomuto nezodpovedne, stalo sa, že nezaplatil faktúru za plyn do domu, faktúry boli vystavované na jeho meno. Nezabezpečil ani revízieho technika na plynomer, musela to vybaviť žalobkyňa. Stalo sa, že ich od plynu viackrát odpojili pre neplatenie preddavkových platieb. Stávalo sa to pravidelne, takmer každý rok. Počas trvania manželstva strán žalovaný kupoval potraviny pre seba, občas svedkyňi alebo jej sestre kúpil čokoládu, ale hlavné potraviny ako mäso, a iné, z ktorých sa varia teplé jedlá kupovala po celú dobu žalobkyňa, ktorá tieto potraviny zabezpečovala pre svedkyňu a jej sestru. Otec si hradil nákupy pre seba, kupoval si pivo, údeniny a pod.. Svedkyňa má vedomosť o tom, že žalovaný počas manželstva neuhrádzal svoje splatné pohľadávky voči veriteľom, odvody do Sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne. Chodili mu do poštovej schránky exekučné výzvy a pod.. Žalovaný svedkyňi ani žalobkyňi o svojich dlhoch nerozprával. Žalobkyňa o jeho dlhoch nemala vedomosť. Stalo sa, že na Vianoce zablokoval exekútor účet. Žalobkyňa sa počas manželstva nezadlžovala, hospodárila riadne. Keď bola svedkyňa malá, prosila žalovaného, aby tak často nechodil do krčmy, pretože často sa stávalo, že sa z nej vracal pod vplyvom alkoholu a bol agresívny, tak voči žalobkyňi, ako aj voči svedkyňi a jej sestre. Vulgárne im nadával a matke sa vyhrážal ublížením na zdraví. Svedkyňa študovala na Farmaceutickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, išlo o 5 ročné štúdium. V tom čase mal žalovaný problémy s podnikaním a dlhy, preto všetky náklady svedkyne na cestovné z domu do Bratislavy, na stravu v Bratislave, na ubytovanie na internáte a následne na priváte v Bratislave, ako aj ostatné náklady na školu hradila výlučne žalobkyňa. Keď si svedkyňa pýtala peniaze od žalovaného, tak jej ich nedal, dokonca si on peniaze pýtal od sestry svedkyne. Sestra svedkyne V. C. študovala masmediálnu komunikáciu v Trnave a náklady na jej štúdium hradila žalobkyňa s tým, že počas štúdia sa V. snažila si privyrobiť prácou v rádiu. Oblečenie pre svedkyňu a jej sestru, lieky a iné potreby uhrádzala výlučne žalobkyňa, ktorá zakupovala oblečenie aj pre žalovaného a taktiež mu zabezpečila lieky, keď bol chorý a potreboval ich. Ak je potrebné v súčasnej dobe niečo v dome opraviť, napr. pokazenú toaletu, tak svedkyňa resp. žalobkyňa sa o to postarajú a nájdu opravára alebo svedkyňa odstráni sama závady, ktoré v dome treba vyriešiť.

19. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

20. Predmetom konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je rozdelenie spoločného majetku, vecí účastníkov, ktoré nadobudli počas trvania manželstva a vyporiadanie aj spoločných dlhov účastníkov v zmysle zásad podľa ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Majetkom rozumieme súhrn majetkových hodnôt, t.j. vecí, pohľadávok, iných práv a hodnôt oceniteľných peniazmi. Zdrojom bezpodielového spoluvlastníctva sú všetky príjmy oboch manželov, nech už je ich právny pôvod akýkoľvek. Do bezpodielového spoluvlastníctva nepatria veci získané dedičstvom alebo darom a ďalšie

veci špecifikované v ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka. Pri vyporiadaní sa v zásade vychádza z princípu parity, teda rovnosti podielov oboch manželov na spoločnom majetku. Každý z manželov má právo žiadať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok.

21. Žalobkyňa sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán cestou súdu, pretože strany sa nedohodli na vyporiadaní ich spoločného majetku. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany sporu počas trvania ich manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva hnuiteľné veci uvedené vo výrokoch I., II. tohto rozsudku. Nadobudli aj motorové vozidlo zn. Seat Toledo, ktoré však žalovaný podľa jeho vyjadrenia počas manželstva predal, a keďže nebolo vo vlastníctve strán ku dňu vyhlásenia rozsudku, súd už nerozhodoval, komu uvedené vozidlo prikáže do vlastníctva, ale vyporiadaval len hodnotu utrženú z predaja vozidla, ktorá podľa vyjadrenia žalovaného predstavovala sumu 5.000 Sk. Pokiaľ ide o spoločné hnuiteľné veci strany sa zhodli na tom, že v žalobe je uvedený úplný a správny zoznam spoločných hnuiteľných vecí a zhodli sa aj na ich zostatkovej cene, z ktorej súd vychádzal. S prihliadnutím na zásadu, aby boli veci prikázané tomu z účastníkov, ktorý ich mal naposledy v držaní a u ktorého došlo k jej amortizácii (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 980/2003 zo dňa 2.12.2003), a keďže podľa vyjadrenia žalobkyne, hnuiteľné veci nachádzajúce sa v predmetnom rodinnom dome užívajú obe strany okrem motorového vozidla zn. Fiat Doblo, ktoré užíva výlučne žalovaný, ktoré tvrdenia žalovaný nespochybnil, súd jednotlivé hnuiteľné veci prikázal tomu z účastníkov, ktorý ich mal v užívaní, pričom rešpektoval v tomto smere návrh žalobkyne, s ktorým žalovaný súhlasil.

22. Nehnuiteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XXXX s príslušnými pozemkami zapísané na LV č. XXXX k.ú. E. súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne v zmysle jej návrhu. Súd zohľadnil skutočnosť, že žalobkyňa nevládni inú nehnuteľnosť vhodnú na bývanie a je preto odkázaná na bývanie v rodinnom dome. Súd zohľadnil aj preukázanú skutočnosť, že dlhú dobu počas manželstva strán náklady spojené s nehnuteľnosťami, a to náklady na dodávku elektrickej energie, dodávku vody, plynu uhrádzala v prevažnej miere žalobkyňa, zatiaľ čo žalovaný neuhrádzal náklady spojené s prevádzkou nehnuteľností, resp. ak po dohode so žalobkyňou mal uhradiť predbežné platby za dodávku plynu do domu, neuhradil ich riadne a včas, vznikali napokon nedoplatky za dodávku plynu, v dôsledku čoho bol dom opakovane takmer každý rok odpojaný od dodávky plynu, čo potvrdila aj svedkyňa Q. C.. O dom, jeho údržbu, opravy sa starala, a naďalej stará žalobkyňa, čo bolo preukázané aj z výsluchu svedkyne Q. C., ktorá uviedla, že žalovaný nezabezpečil ani revízie techniku na plynomer v dome, musela to vybaviť žalobkyňa, a ak vznikne v dome potreba opraviť niečo, opraví to žalobkyňa, prípadne ak sa vyskytne na opravu náročnejšia vada, napr. pokazená toaleta, opravára objedná žalobkyňa so svedkyňou. Žiadna zo strán netvrdila, že má usporené peňažné prostriedky na výplatu podielu druhej strany, no žalobkyňa sa bola informovať v banke, kde jej bol prisľúbený úver vo výške dostatočnej na vyplatenie žalovaného z jeho podielu, aby si mohol zabezpečiť nové bývanie, s tým, že v rámci posudzovania schopnosti splácať úver má vyššiu šancu úver od banky získať žalobkyňa než žalovaný, keďže žalobkyňa má pravidelný príjem zo zamestnania, svoje záväzky uhrádza riadne a včas na rozdiel od žalovaného, ktorý ako vyplynulo z jeho výsluchu a aj listinných dôkazov aj po rozvoze manželstva nesplácal splatné dlhy z jeho podnikateľskej činnosti, v dôsledku čoho boli voči nemu vedené exekúcie. Súd nevyhovel návrhu žalovaného na prikázanie nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva strán, a to vzhľadom k vážne narušeným vzťahom žalobkyne a žalovaného, ktorí spolu vôbec nekomunikujú, pričom žalovaný sa v priebehu manželstva ako aj po rozvoze manželstva po požití alkoholu správa agresívne k žalobkyňi, vyhrážal sa jej zabitím. Uvedené skutočnosti uvádzala žalobkyňa už v rozvodovom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C 29/2011, v ktorom žalovaný popisované nevhodné správanie popieral, avšak nadmerné požívanie alkoholických nápojov žalovaným, jeho agresivitu voči žalobkyňi a dcéram v rodinnom dome potvrdila aj svedkyňa Q. C., ktorá ako dcéra strán s nimi žije v uvedenom rodinnom dome. Násilné správanie žalovaného voči žalobkyňi nahlásila žalobkyňa dňa 24.5.2014 na Obvodnom oddelení PZ Trenčín. Vzhľadom na túto situáciu by bolo ďalšie spoluužívanie domu oboma stranami pre žalobkyňu neznesiteľným a vzhľadom na vážny rozvrat vzťahov a absenciu akejkoľvek komunikácie strán je zrejmé, že by sa strany ako podieloví spoluvlastníci pri rovnosti podielov nedohodli na hospodárení so spoločnou vecou, čo by viedlo k ďalším súdnym sporom.

23. Pri vyporiadaní spoločného majetku sa uplatňuje základná zásada vyplývajúca z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej podiely oboch manželov sú rovnaké. Súdna prax však uznáva, že uplatnenie tejto zásady nie je bezpodmienečné, a pripúšťa situácie, kedy je na mieste sa od tejto

zásady odchyliť. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1096/2011 zo dňa 28.11.2012 odklon od zásady rovnosti podielov je výnimočný a musí byť odôvodnený individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu. Pri rozhodovaní o výške podielov a úvahe o rozdielnosti podielov (disparite podielov) treba vychádzať z hľadísk uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka, ktorými sú potreby maloletých detí, zásluhy o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku, starostlivosť o rodinu, deti, obstarávanie spoločnej domácnosti. Ide o demonštratívny výpočet rozhodujúcich kritérií, a preto je nutné zohľadniť aj ďalšie relevantné okolnosti, medzi ktoré patria napríklad negatívne okolnosti v manželstve. Žalobkyňa navrhovala disparitu podielov strán na spoločnom majetku tak, že jej pripadne podiel vo výške 3/4 a žalovanému podiel vo výške 1/4, čo odôvodňovala tým, že od roku 1998 náklady na vedenie domácnosti strán sporu, na údržbu domu ako aj náklady spojené s výchovou a starostlivosťou o deti uhrádzala výlučne žalobkyňa, ktorá sa významnou mierou pričínala o udržanie spoločného majetku účastníkov, aby neprišli o ich majetok, na ktorom boli zriadené exekučné záložné práva z dôvodu dlhov žalovaného z jeho podnikateľskej činnosti. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že vzhľadom na okolnosti daného prípadu je na mieste odklon od zásady rovnosti podielov pri vyporiadaní BSM. Súd uzavrel, že obe strany sa rovnakou mierou pričínili o nadobudnutie spoločného majetku. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti z fotokópie listu vlastníctva č. XXXX k.ú. E., vyplynulo, že výstavba rodinného domu bola financovaná tak ako to uviedla žalobkyňa, teda čiastočne z peňažných prostriedkov zo štátneho fondu rozvoja bývania, prostredníctvom úveru od banky - vtedajšej Slovenskej štátnej sporiteľne, ako aj z ušetrených peňazí oboch strán. Žalovaný uvádzal, že v priebehu manželstva dokúpil dva pozemky k domu, no netvrdil, žeby mala byť kúpna cena za pozemky uhradená z prostriedkov, ktoré by patrili výlučne jemu, s tým, že uvádzal, že peniaze na kúpnu cenu mal našetrené, a v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že aj peniaze, ktoré našetril ktorýkoľvek z manželov počas manželstva patria v zásade do ich spoločného majetku. Žiadna zo strán teda netvrdila, žeby sa v prevažnej miere pričínala o nadobudnutie spoločných vecí a z tohto hľadiska nebolo možné vychádzať pri skúmaní opodstatnenosti disparity podielov. Z listinných dôkazov - výpisov z účtu žalobkyne, ako aj výsluchu svedkyne Q. A. bolo preukázané, že od roku 1998 do rozvodu manželstva žalobkyňa uhrádzala drvivú väčšinu všetkých nákladov na bývanie strán v rodinnom dome, teda náklady na dodávku elektrickej energie, náklady na dodávku plynu do domu, poplatky za pevnú telefónnu linku v dome, za mobilné telefóny, internet v dome, poplatok za verejnoprávnu televíziu, kupovala potraviny do domácnosti, hradila potreby dcér sporových strán či už nákupy potravín, stravné dcér v základnej a strednej škole, nákupy oblečenia dcéram, životné poisťky dcéram, výdavky spojené so štúdiom dcér na vysokej škole týkajúce sa nákladov na internátne ubytovanie dcér v Bratislave a v Trnave, kde študovali, nákladov na cestovné do školy, na študijnú literatúru, nákladov na lieky, keďže dcéry sú alergičky, starala sa o rodinu a zabezpečovala lieky a oblečenie aj pre žalovaného. Z predložených výpisov z účtu žalobkyne bolo taktiež preukázané, že žalobkyňa zo svojho príjmu od roku 1998 do roku 2002 hradila platby za elektrickú energiu a nájomné za byt, ktorý vlastnili strany a v roku 2005 ho predali. Naproti tomu žalovaný sa o domácnosť, o rodinu takmer vôbec nestaral, požíval v nadmernej miere alkoholické nápoje, po požití ktorých vulgárne nadával v domácnosti dcéram ako aj žalobkyňi, ktorej sa vyhrážal aj ublížením na zdraví, čo tvrdila žalobkyňa už v rozvodovom konaní, a bolo to preukázané aj z výsluchu svedkyne Q. A.. Tvrdenie žalovaného, že počas aj po rozvode manželstva zabezpečoval nákupy potravín do domácnosti žalobkyňa popierala a aj z výsluchu svedkyne Q. C. vyplynulo, že potraviny, z ktorých sa varili teplé jedlá v domácnosti zabezpečovala po celú dobu iba žalobkyňa, pričom žalovaný zvykol kúpiť dcéram čokoládu a sebe kupoval pivo. Skutočnosť, že žalovaný zaviezol dcéry na prijímacie skúšky na vysokú školu je zanedbateľným príspevkom žalovaného na úhradu potrieb dcér. Nezodpovedný prístup žalovaného k zabezpečovaniu potrieb rodiny a domácnosti vyplýva aj z toho, že napriek následnej ústnej dohode strán nehradil pravidelne a včas platby za dodávku plynu do domu, pričom faktúry boli dodávateľom vystavené na jeho meno, čo viedlo k odpojeniu domu od dodávky plynu, a tým k zvýšeniu nákladov na spotrebovanú elektrickú energiu v dome. Tvrdenie žalovaného, ktorý uviedol, že zámerne neodvádzal poisťné odvody do Sociálnej poisťovne, aby bol dom blokovaný záložným právom v prospech Sociálnej poisťovne, aby dom nemohla predať žalobkyňa, súd hodnotí ako bezohľadné konanie žalovaného bez vážneho dôvodu ohrozujúce spoločný majetok strán, ktoré konanie je nepochybne v rozpore so zásadami slušnosti všeobecne uznávanými v spoločnosti. Z predložených výziev veriteľov na úhradu dlhov adresovaných žalovanému, platobných rozkazov, rozhodnutí vydaných v exekučných konaniach a ďalších listinných dôkazov bolo preukázané, že žalovaný neuhrádzal riadne a včas splatné peňažné pohľadávky a bolo proti nemu vedených viacero exekúcií na vymoženie dlhov žalovaného z jeho podnikania či už voči jeho obchodným partnerom alebo titulom nedoplatkov na odvodoch do Sociálnej poisťovne, ktorú skutočnosť nepopieral ani žalovaný. Úhrnná hodnota dlhov žalovaného za obdobie roku 1999, od roku 2002 do roku 2011 prevyšovala jeho príjem z podnikania za

toto obdobie, ktorý príjem podľa predložených potvrdení o podaní daňového priznania k dani z príjmu fyzickej osoby činil 42.046,70 Eur. Z dôvodu dlhov žalovaný pýtal peniaze od dcéry V. C., ktorá sa počas vysokoškolského štúdia snažila aspoň časť nákladov na štúdium uhradiť z práce v rádiu. Taktiež bol vzatý zreteľ na to, že spoločné nehnuteľnosti strán boli počas ako aj po rozvode manželstva strán v dôsledku neuhradených dlhov žalovaného z jeho podnikania opakovane zaťažené exekučnými záložnými právami v prospech veriteľov žalovaného, najmä Sociálnej poisťovne. Naproti tomu žalobkyňa hospodárila so zárobkom riadne, nezadlžovala sa, čo potvrdila aj svedkyňa Q. C.. Žalobkyňa, ktorá bola počas manželstva aj nezamestnaná, v určitých obdobiach manželstva mala dve zamestnania naraz, musela počas manželstva vyvinúť maximálne úsilie, aby z jej príjmu uhradila všetky náklady na domácnosť, na prevádzku rodinného domu, zabezpečovala potreby rodiny, spoločných dcér strán, zatiaľ čo žalovaný sa na týchto nákladoch podieľal len ojedinele, a jeho príjem bol použitý na jeho vlastné potreby a na úhradu dlhov z podnikania, ktoré aj naďalej produkuje, keďže podľa výpisu z LV č. XXXX k.ú. E. ku dňu 15.11.2016 bolo na nehnuteľnostiach zriadené opäť exekučné záložné právo v prospech Sociálnej poisťovne a záložné právo v prospech Daňového úradu v Trenčíne. Napokon žalobkyňa uviedla, že časť dlhov žalovaného uhradila aj ona. S poukazom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že žalobkyňa sa významnou mierou pričinila o to, aby strany sporu neprišli o spoločný nehnuteľný majetok, na ktorom boli zriadené exekučné záložné práva. Z uvedených skutočností zistených z vykonaného dokazovania je nutné konštatovať zjavnú nerovnomernosť v účasti žalovaného na zabezpečovaní starostlivosti o rodinu, deti, spoločnú domácnosť v porovnaní so žalobkyňou. Žalovaný počas manželstva nevytváral zdravé rodinné prostredie, nepomáhal dostatočne žalobkyňu so starostlivosťou o rodinu a deti, pod vplyvom alkoholu sa správal agresívne voči žalobkyňu ako aj jej dcéram, a na tieto negatívne okolnosti v manželstve tiež musel súd vziať zreteľ. Tento dlhoročný nezodpovedný postoj k rodine, agresívne správanie sa voči členom rodiny, neustále vytváranie dlhov žalovaný nevysvetlil žiadnymi relevantnými dôvodmi a súd ho hodnotí ako správanie sa žalovaného, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Preto aj vzhľadom na dobu, počas ktorej trvala táto situácia, mal súd za to, že spravodlivé bude rozdelenie spoločného majetku strán disparitou podielov tak, že v prospech žalobkyne pripadne podiel 3/4 (75%) a v prospech žalovaného podiel 1/4 (25%).

24. Pri určení hodnoty nehnuteľností vychádzal súd zo znaleckého posudku, s ktorým neprejavila nesúhlas žiadna zo strán, a na zostatkovej hodnote hnuťelných vecí sa strany zhodli. Celková hodnota masy BSM (hodnota hnuťelných aj nehnuteľných vecí a kúpna cena za predané motorové vozidlo zn. Seat Toledo) predstavuje 158.005,97 Eur, z ktorej podiel žalobkyne (3/4) predstavuje sumu 118.504,48 Eur, a podiel žalovaného (1/4) predstavuje sumu 39.501,49 Eur. Žalovaný nadobudol hnuťelné veci v hodnote spolu 2.360 Eur a súd k jeho podielu pripočítal aj hodnotu 165,97 Eur, za ktorú žalovaný bez vedomia žalobkyne predal auto zn. Seat Toledo, no peniaze za to utržené netvrdil, žeby použil pre potreby rodiny a výsledný podiel žalovaného predstavuje 2.525,97 Eur. Žalobkyňa je potom povinná vyplatiť žalovanému vyrovnací podiel v sume 36.975,52 Eur (39.501,49 Eur - 2.525,97 Eur). Súd určil žalobkyňu lehotu na vyplatenie podielu žalovanému podľa § 232 ods. 3 CSP do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na výšku výplaty podielu je zrejmé, že žalobkyňa, ktorá je síce zamestnaná, no podľa vlastného vyjadrenia nemá na účte finančné prostriedky vo výške dostatočnej na okamžité vyplatenie vyrovnacieho podielu žalovaného, by nebola schopná vyplatiť žalovanému náhradu za jeho podiel v kratšej lehote. Stanovená lehota ponecháva žalobkyňu dostatočný časový priestor na to, aby si mohla zabezpečiť úverom peňažné prostriedky na výplatu vyrovnacieho podielu.

25. S poukazom na uvedené dôvody súd za použitia citovaných ustanovení právnych predpisov vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak ako je uvedené vo výrokoch I., II., III. tohto rozsudku.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná a preto jej súd podľa § 255 ods. 1 CSP výrokom IV. priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

28. Na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 20C 91/2014-139 zo dňa 19.4.2016 bolo z rozpočtových prostriedkov štátu znalečné v sume 328,44 Eur vyplatené ustanovenej znalkyňu Ing. Bibiane Igondovej. Súd výrokom V. štátu priznal proti žalovanému nárok na náhradu týchto trov konania v rozsahu 100%, keďže žalovaný bol v spore neúspešný v plnom rozsahu. Súd vychádzal z ustanovenia článku 4 CSP, v zmysle ktorého ak CSP nemá výslovné ustanovenie riešiacie danú situáciu, predmetná

otázka (nárok štátu na náhradu trov konania) sa posúdi podľa ustanovenia zákona, ktoré upravuje právnú otázku čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej otázky. Súd potom analogicky aplikoval na právo štátu na náhradu trov konania ustanovenie § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, v zmysle ktorého má štát pre rozhodnutie o trovách, ktoré v konaní platil, postavenie strany sporu, a preto štátu patrí nárok na náhradu týchto trov konania voči stranám podľa ich úspechu v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa _____ doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.